

Чавдаръ. (Хваналъ ржцетъ и на двамата). Богъ да ни е на помощъ!

(Бурята пици свирепо, виждатъ се пожарища).  
Асенъ. По-скоро, че Мехмедъ бей ни обсажда.  
(Чавдаръ забива знамето и поглежда къмъ пожарищата).

Чавдаръ. Толкозъ по-добре! Колкото повече пожарища — толкова по-близко е деньтъ на свободата! Само тъй Европа ще се стрестне. (Къмъ всички възстаници), Елате тукъ, всички да се закълнемъ!

Мълчание.

(Всички се строятъ около Чавдаря).

Чавдаръ. Вдигнете ржка за кръсть. Нека всички се закълнемъ, че ще измрѣмъ до единъ, но нѣма да оставимъ знамето да бжде отнето отъ ржцетъ ни до като сме живи!

Всички едногласно: всички ще измрѣмъ, но живи нѣма да оставимъ знамето въ вражи ржце!

Чавдаръ. Да се прекръстимъ и да цѣлунемъ знамето. (Чавдаръ първи цѣлува знамето, а следъ него и другитъ). Всички по мѣста! (Той остава при знамето).

(Даватъ се залпове отъ къмъ турцитъ. Възстанитъ отговарятъ. Вѣтърътъ пици въ бесилката. Единъ куршумъ пронизва знамето, но Чавдаръ не мръдва отъ мѣстото си. Наблизо пада единъ раненъ Чавдаръ се спуща да го превързва).

Ранениятъ. Азъ ще се превържа. Но ти се пази. Безъ мене може, но безъ тебе, Чавдаре... (докато издума, олучва го други куршумъ въ гърди и той пада).

Чавдаръ. (Като цѣлува убития). Юнака ми! (Дръпва се къмъ знамето).

(Куршумитъ зачестяватъ. Вижда се какъ се премѣта другъ възстаникъ олученъ отъ вражи куршумъ. Чавдаръ отива къмъ него).

Единъ гласъ. Пази се, Чавдаре! Не стой правъ!